

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 11-02-12624, תמ"ש 11-04-2123, תמ"ש 11-09-5062

בפני כב' השופט יהורם שקד

בתמ"ש 11-03-12624:

התובעת: ~~אורנה נסימוב, כהן, ת.ז. 05602109~~
ע"י ב"כ עו"ד שלוח פוטשניק ועו"ד מנחם רובינשטיין

נגד

הנתבעים: 1. גיזל (אושר) נסימוב, ת.ז. 058066465
ע"י ב"כ עו"ד אריה שחם
2. אורנה נסימוב, ת.ז. 5120892
ע"י ב"כ עו"ד שלוח פוטשניק ועו"ד מנחם רובינשטיין

1

בתמ"ש 11-04-2123:

התובעת: ~~גיזל (אושר) נסימוב, ת.ז. 058066465~~
ע"י ב"כ עו"ד אריה שחם

נגד

הנתבע: ~~אורנה נסימוב, ת.ז. 5120892~~
ע"י ב"כ עו"ד שלוח פוטשניק ועו"ד מנחם רובינשטיין

2

בתמ"ש 11-09-5062:

התובע: ~~אורנה נסימוב, ת.ז. 5120892~~
ע"י ב"כ עו"ד שלוח פוטשניק ועו"ד מנחם רובינשטיין

נגד

הנתבעת: גיזל (אושר) נסימוב, ת.ז. 058066465
ע"י ב"כ עו"ד אריה שחם

פסק דין

3
4
5
6
7
8
9

ענינו של פסק דין זה הינו הכרעה בסכסוך משולש בין איש לשתי נשותיו לשעבר ובין כל אחת מהן לרעותה בנוגע לזכויות כל אחד מהם בדוכן בשוק הכרמל.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 11-02-12624, תמ"ש 11-04-2123, תמ"ש 11-09-5062

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
- א - ההליכים שבפני:**
1. שלוש תובענות הוגשו בין הצדדים, אשר עניינן זכויות התחזקה והשימוש בנכס בשוק הכרמל הכולל דוכן, מחסן ומבנה בן חדר וחצי הנמצא ברחוב הכרמל מספר 1 - 3, פינת הרוב קלישר, בתל אביב, לרבות בית המאפה המנוהל בו (להלן: "הנכס" או "הדוכן").
2. התובע בתמ"ש 11-09-5062 (להלן: "אבי") והתובעת בתמ"ש 11-02-12624 (להלן: "אורלי") נישאו זליז בשנת 1980 והתגרשו זמ"ז בשנת 1987. כשנה לאחר מכן, בשנת 1988, אבי והתובעת בתמ"ש 11-04-2132 (להלן: "גיזל") נישאו זליז ובשלהי שנת 1995, הם התגרשו זמ"ז. להשלמת התמונה, צויין כי לטענתו של אבי, לאחר גירושו מגיזל, בסוף שנת 1995, הם שבו לחיות יחדיו עד לחודש אוקטובר 2008. מנגד, טוענת גיזל כי אמנם הם שבו לחיות יחדיו, אולם היה זה משנת 1998 וכלה בשנת 2003.
3. אין עוררין כי נכון למועד הגשת התביעה ונכון למועד פסק דין זה, גיזל הינה המחזיקה בפועל של הדוכן, שעל הזכויות בו ניטש הויכוח.
4. כבר עתה יובהר ויודגש, כי הגם שבחלק מן התובענות התבקש טעד בקשר עם זכויות הבעלות בנכס, שאלת זכויות הבעלות בנכס אינה עומדת להכרעה בפסק דין זה, שכן בעלת הזכויות במקרקעין בהם מצוי הנכס היא עיריית תל אביב. זאת, כפי שהוברר בתעודת עובד ציבור שהוגשה לבית המשפט מטעם מנהל מחלקת פיקוח ורישום בעיריית תל אביב ביום 27.12.12, בהתאם להחלטתי מיום 22.11.12 אשר ניתנה לאחר הגשת הסיכומים, ומשצדדים עצמם לא טענו ולא הוכיחו את מהותן של הזכויות נשוא תביעותיהם (נעד ר' נסח הטאבו אשר צורף לתעודת עובד הציבור).
- כאמור, מאחר והצדדים כולם כשלו מלחוביה את מהות הזכויות בנכס, מצאתי לנכון לעשות שימוש בסמכותי בהתאם לתקנה 258ג(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, ולהזמין תעודת עובד ציבור מאת עיריית תל אביב, באשר לאותן זכויות.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 11-02-12624, תמ"ש 11-04-2123, תמ"ש 11-09-5062

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
5. מכל מקום, בפסק דין זה עלי להכריע בתובענות הבאות:
- א. תמ"ש 11-02-12624: תביעה שהגישה אורלי בה עתרה למתן פסק דין הצהרתי, על פיו היא בעלת מחצית זכויות הבעלות והחזקה בנכס. התובענה הוגשה לבית משפט השלום בתל אביב כהמרצת פתיחה ביום 16.2.11, והועברה לבית משפט זה על פי החלטת כבי השופטת שרון גלר מיום 8.8.11.
- ב. תמ"ש 11-04-2132: תביעה שהגישה גיזל בה עתרה למתן פסק דין הצהרתי, על פיו היא בעלת מלוא זכויות החזקה והשימוש בנכס ובעסק המתנהל בו וכי לאבי ואו למי מטעמו אין כל זכות, מכל מין וסוג, בנכס.
- ג. תמ"ש 11-09-5062: תביעה שהגיש אבי נגד גיזל בה עתר כי בית המשפט ייתן פסק דין הצהרתי על פיו אבי הוא בעל מחצית זכויות הבעלות והחזקה בנכס, וכן יורה לגיזל לפנות את הנכס ולהשיבו לאבי לרבות המיסטליין המצויים בו.
6. למעשה, וכפי שפורט להלן, טוענים הצדדים, כל אחד בתורו כי:
- א. לטענת אבי – הוא הבעלים של "מחצית זכויות הבעלות והחזקה" בדוכן. עוד לטענתו, המחצית השנייה של הזכויות בדוכן שייכת לאורלי.
- ב. לטענת אורלי – היא הבעלים של "מחצית זכויות הבעלות והחזקה" בדוכן. עוד לטענתה, "ביום 6.12.2005 העביר אבי למשיבה (גיזל – ג.ש.) את זכויותיו בנכס במתנה וללא תמורה (דהיינו מחצית). דבר שנודע למבקשת בדיעבד רק לאחרונה" (נסעיף 17 להמרצת הפתיחה שהגישה אורלי כנגד גיזל). כלומר, אורלי טוענת להיותה בעלים של מחצית הזכויות והיא מודה בבעלותה של גיזל במחצית הזכויות הנוספת.
- ג. לטענת גיזל – היא המתזיקה הבלעדית בדוכן, באשר מלוא זכויותיו של אבי (שהינן מלוא הזכויות בדוכן) הועברו לה מאת אבי ללא תמורה בהסכם בכתב.
7. חינה כי כן, בפסק דין זה עלי להכריע בשאלה למי הזכויות בנכס, באיזו שיעור ומתי תוצאת קביעתי על כל אחד מהצדדים.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 11-02-12624, תמ"ש 11-04-2123, תמ"ש 11-09-5062

ב – רשע עובדתי:

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
 - 34
8. אורלי וגייזל – שתיחן גרושותיו של אבי.
9. במתלך חודש דצמבר 1980, אורלי ואבי נישאו זל"ז.
10. במתלך חודש אפריל 1983, חתמו אורלי ואבי על הסכם עם צד ג', על פיו רכשו אורלי ואבי את זכויותיו של צד ג' בנכס תמורת סך של 1,000,000 שקלים (ישנים).
11. לאחר רכישתם את הנכס הפעילו בו אורלי ואבי זוכן למכירת פירות וירקות. בשנת 1985 נרשם אבי באגף לחיובי ארנונה בעיריית תל אביב כמחזיק בנכס.
12. בשנת 1987 התגרשו אורלי ואבי זמ"ז.
13. ביום 9.8.1987 אישר בית הדין הרבני הסכם גירושין בין אורלי ואבי ונתן לו תוקף של פסק דין. בסעיף 2 להסכם הגירושין נקבע, כי "הצדדים – הבעל והאשה – הסכימו ביניהם כי כל רכושם – נדל"ן ונידא – יחולק ביניהם בחלקים שווים, לאחר מבירתם – והכוונה לכספים שיתקבלו בשל המכירה".
14. בנוסף, לבית המשפט הוגש מסמך, הכתוב בכתב יד ואשר אינו נושא תאריך, עליו חתומים אורלי ואבי, ואשר כותרתו "הסכם גירושין נוסף להסכם הקיים" ולחלו: "ההסכם הנוסף" (נספח ב 1 לכתב התביעה שהגישה אורלי). בסעיף 3 להסכם הנוסף נקבע כדלקמן (כך במקור – י.ש.):
15. "הבסטה שנימצאת ברשותינו ברח' קלישר - הכרמל שישומה על שמי
16. אורלי ניסימוב - תישאר ברשותו של אבי אם לעבודה ואם להשכרה מיזה
17. אני אקבל חצי שבועית.
18. במידה ונירצה בעתיד לימכור את הבסטה ניתחלק שוב שזה בשוה במכירה.
19. במידה והבסטה לא יקבל את סכום השבועית שלי כפי שמגיעה בחצי אני
20. רשאית להשכיר למישהו אחד או שנשכיר את הבסטה לאדם שלישי ולכל
21. אחד יקבל חצי מהשכר או נחלק את הבסטה לשניים וכל אחד ישאי
22. להשכיר אותו לחוד".

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 11-02-12624, תמ"ש 11-04-2123, תמ"ש 11-09-5062

- 1 .13. אין חולק, כי לאחר גירושי אנרלי ואבי המשך אבי להפעיל את הדוכן.
2
- 3 .14. ביום 5.9.1988 נישא אבי וגיזל ז'לץ כדמו"י.
4
- 5 .15. בשנת 1989 חדל אבי מניהול הדוכן והשכירו לצד שלישי תמורת דמי שכירות חודשיים.
6
- 7 .16. ביום 6.12.1995 חתמו גיזל ואבי על הסכם גירושין בו נקבעו הוראות לענין הדירה המשותפת
8 שחייתה בבעלותם וכן לענין דמי המזונות שישלם אבי עבור בנם המשותף. הסכם הגירושין
9 אושר וקיבל תוקף של פסק דין על ידי בית הדין הרבני ביום 19.12.1995.
10
- 11 .17. בשנת 1998 או בסמוך לכך חזרו גיזל ואבי לחיות יחד ובחודש דצמבר 1998 אף נולד להם בן
12 משותף נוסף.
13
- 14 .18. בפסק דינו של בית הדין הרבני מיום 1.6.1999, בהסכמת הצדדים, שונו ההוראות שנקבעו
15 בהסכם הגירושין שבין גיזל ואבי, ונקבע כי מלוא הזכויות בדירה המשותפת יועברו לגיזל
16 אשר תפרע את יתרת חוב המשכנתא.
17
- 18 .19. בנקודת זמן לגביה חלוקים הצדדים, נערך שיפוץ בחלק מהכנס על מנת להפכו לבית מאפה.
19 בעוד שלטענת גיזל השיפוץ נערך על ידה ועל ידי אבי בשנת 1999, לטענת אנרלי ואבי השיפוץ
20 נערך בשנת 2005 והוא מומן מהכנסותיו של העסק, אשר, לטענתם, שייכות לשניהם.
21
- 22 .20. אף בשאלת מועד הפירוד בין גיזל לאבי חלוקים הצדדים, כשלטענת גיזל הפירוד ביניהם היה
23 בשנת 2003, בעוד שלטענת אבי הם נפרדו רק בשנת 2008.
24
- 25 .21. ביום 6.12.2005 חתמו אבי וגיזל על הסכם, בו הוכתרו אבי כ"מוכר" וגיזל הוכתרה כ"קונה",
26 אשר מפאת חשיבותו, עיקרו יובאו להלן:
27
- 28 **"הואיל:** והמוכר הינו בעל הזכויות, לרבות, זכויות השימוש והחזקה
29 הבלעדיות, של "הדוכן" שברח' הכרמל 3 בתל אביב, שבשוק
30 הכרמל
31
- 32 **והואיל:** והמוכר והקונה הם בני זוג, שהתגרשו בעבר כדמו"י, אולם אחרי
33 הגירושין, מזה 10 שנים, שהם מנהלים משק בית משותף.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 11-02-12624, תמ"ש 11-04-2123, תמ"ש 11-09-5062

- 1 והואיל: ולאור האמור לעיל, המוכר מעונין להעביר לקונה ללא תמורה,
 2 במתנה ללא תמורה, את כל זכויותיו בדוכן לרבות זכויות השימוש
 3 והחזקה שבדוכן.
 4
- 5 והואיל: והקונה מעוניינת לקבל מהמוכר, את כל זכויותיו בדוכן, במתנה
 6 ללא תמורה, בהעברה ללא תמורה.
 7
- 8 לפיכך הוסכם והותנה והוצהר בין הצדדים להלן
 9
- 10 2. המוכר, מוכר בזאת ללא כל תמורה, ונותן בזאת במתנה ללא כל
 11 תמורה, לקונה, את כל זכויותיו בדוכן, ואת הדוכן ... והקונה
 12 מקבלת ורוכשת בזאת מהמוכר את כל זכויותיו בדוכן ואת הדוכן
 13 במכר ללא תמורה ובמתנה ללא כל תמורה.
 14
- 15 3. ממועד חתימת הצדדים על הסכם זה, יחולו כל הוצאות החזקת
 16 הדוכן מכל סוג ומן שהוא, לרבות תשלום ארנונה, מיסים, היטלים,
 17 אגרות, חשמל, גז, טלפון, וכל ההוצאות והתשלומים השוטפים
 18 ואו אחרים, מכל מן וסוג שהוא, ללא יוצא מן הכלל החלים על
 19 החזקת ושימוש בדוכן וכל הקשור בו ואליו על הקונה וישולמו על
 20 ידה, ואילו עד למועד החתימה על הסכם זה יחולו כל ההוצאות
 21 והתשלומים לרבות השוטפים של הארנונה, מים, חשמל גז, טלפון,
 22 כל המיסים ההיטלים האגרות וכל התשלומים השוטפים ואו
 23 האחרים מכל וסוג שהוא החלים על החזקת ושימוש בדוכן וכל
 24 הקשור בו ואליו, על המוכר וישולמו על ידו.
 25 "..."
 26 (להלן: "ההסכם משנת 2005").
 27
- 28 22. בינם 1.12.2005 שונה שם המחזיק בנכס באגף לחיובי ארנונה בעיריית תל אביב, משמו של
 29 אבי לשמה של גיזל.
 30
- 31 23. אין חולק כי לאחר החתימה על ההסכם משנת 2005, העבירה גיזל לאבי סכומי כסף
 32 שחתקבלו מהפעלת הדוכן. עם זאת, בעוד שלטענת אבי העברת הכספים הייתה משום
 33 השיתוף שבין גיזל לאבי אשר ניחלו קשר זוגי אותה עת, לטענת גיזל העבירה לאבי כספים
 34 לנוכח דרישותיו, איומים מצדו וכן משום שרחמה עליו.
 35

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 11-02-12624, תמ"ש 11-04-2123, תמ"ש 11-09-5062

- 1 בשנת 2011 חדלה גיזל מהעברת הכספים לאבי.
2
- 3 25. כאמור, ביום 16.2.11 הגישה אורלי את תביעתה נגד גיזל, אליה צורף אף אבי כנתבע במועד
4 מאוחר יותר; ביום 3.4.11 הגישה גיזל את תביעתה נגד אבי וביום 5.9.11 הגיש אבי את
5 תביעתו נגד גיזל.
6
- 7 26. בסרם אפנה לפרט את טענות הצדדים, אציין כי אורלי ואבי בחרו לשכור את שירותיו של
8 עורך דין זרח לצורך ייצוגם בתובענות שבפניי וחלק מטענותיהם בהליכים שבפניי, חופפות.
9 טענות אלה לא אפרט בכפל.
10
- 11 **ג – טענות הצדדים:**
12
- 13 **27. לטענת אורלי:**
14
- 15 א. הזכויות בנכס נרכשו על ידי אורלי ואבי בחלקים שונים ביניהם, ואבי לא יכול היה
16 להקנות לגיזל את חלקה של אורלי בנכס.
17
- 18 ב. אורלי מעולם לא ויתרה על זכויותיה בנכס, היא ביקרה בו לאורך השנים וידעה אודות
19 הנעשה בו.
20
- 21 ג. בהסכם הגירושין שבין גיזל לאבי לא הוזכר הנכס ומכאן שגיזל לא ראתה בו כנכס
22 משותף.
23
- 24 ד. גיזל נמנעה מהזמנת עו"ד מאיה ורשבסקי אשר ערכה את ההסכם משנת 2005 ומשכך
25 לא הוכחו נסיבות החתימה על הסכם זה וידיעתה או אי ידיעתה של גיזל אודות
26 זכויותיה של אורלי בנכס.
27
- 28 ה. רישום זכויות החזקה והשימוש בעיריית תל אביב הוא לצרכי ארנונה בלבד, ואין בו
29 כדי ללמד על זכות בעלי הזכויות.
30
- 31 ו. גיזל מסרה לבית המשפט מספר גרסאות סותרות, עדותה של גיזל נמצאה בלתי
32 מהימנה ואין מקום לקבל אף אחת מהגרסאות שמסרה.
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 12624-02-11, תמ"ש 2123-04-11, תמ"ש 5062-09-11

- 1 לטענת אבי: 28
- 2
- 3 א. בהסכם משנת 2005 העביר אבי לגיזל במתנה אך את מתנת הזכויות בנכס, בעוד
- 4 המתנת השנייה הייתה ועודנה שייכת לאורלי.
- 5
- 6 ב. העברת מתנת זכויות בנכס לגיזל בוטלה בהתאם לטעף 5 לחוק המתנה, נוכח חוסר
- 7 תום לבח של גיזל והתנהגות מחפירה מצדה כלפי אבי אשר במצבו הכלכלי חלה הרעה.
- 8 גיזל לא שינתה מצבה לרעה, ואבי לא ויתר על זכותו לתזור בו מהמתנה.
- 9
- 10 ג. אבי לא התכוון להעביר את זכויות בנכס לגיזל, אלא אך ביקש ממנה לנהל בעבורו
- 11 את המקום לאור בעיות שהיו לו מול מס הכנסה.
- 12
- 13 לטענת גיזל: 29
- 14
- 15 א. התוספת להסכם הגירושין שבין אורלי לאבי סותרת את האמור בהסכם הגירושין ודבר
- 16 קיומה לא הובא בפני גיזל.
- 17
- 18 ב. שמה של אורלי לא צוין מעולם כמתזיקה בנכס.
- 19
- 20 ג. מאז גירושי אורלי ואבי, אורלי לא עבדה בעסק. אורלי לא הצהירה על הכנסות
- 21 שקיבלה מתעסק והגם שהיא הייתה מודעת לכך שהעסק נמצא בחזקתה הבלעדית של
- 22 גיזל, לא עשתה דבר.
- 23
- 24 ד. לכל הפחות, מחודש מאי 2005, גיזל לבדה מתזיקה בנכס.
- 25
- 26 ה. גיזל קיבלה את זכויות בנכס במתנה ובחסתמן, בתום לב, על הרישום בעיריית תל
- 27 אביב, ולכן כוחה של הזכות שהוענקה לגיזל עדיפת.
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 11-02-12624, תמ"ש 11-04-2123, תמ"ש 11-09-5062

- 1 **ד-דיון:**
- 2
- 3 **1.ד – זכויותיה של אורלי בנכס:**
- 4
- 5 30. בהתייחס לציר הזמן, זכויותיה של אורלי בנכס קדמו לזכויותיה של גיזל ולכן על מנת לבחון
- 6 את היקף זכויותיהם של הצדדים בנכס, יש לבחון תחילה את היקף זכויותיה של אורלי, מת
- 7 עלה בגורל זכויותיה ואילו זכויות, אם בכלל, עומדות לה כיום.
- 8
- 9 31. אדגישה בפתח הדברים כי אין להיעתר לסעד לו עתרה אורלי בתביעתה, לאמור כי יינתן פסק
- 10 דין הצחיתי על פיו היא בעלת מחצית מזכויות הבעלות והחזקה בנכס, משזכויות הבעלות
- 11 בנכס הן של עיריית תל אביב - יפו.
- 12
- 13 32. אשר לזכויות החזקה – החזקה של נכס מבטאת מצב עובדתי של קרבה לנכס במידת כזו
- 14 ובנסיבות כאלה המתקבלות על ידי הסביבה כמספיקות כדי לבטא שליטה בנכס על ידי
- 15 מניעתו מאחרים. אמנם, הפסיקה הישראלית הכירה בכך שהשליטה הפיזית הנדרשת
- 16 בחזקה אינה חייבת להתבצע דווקא על ידי סמיכות פיזית בין המחזיק לבין הנכס
- 17 שבהחזקתו. אולם, כאשר המחזיק בנכס חדל לשלוט בו ונוסף על כך התכוון לנטוש את הנכס,
- 18 דהיינו: כאשר שני הרכיבים של החזקה, הרכיב הפיזי ורכיב הכוונה, חדלו להתקיים, תגיע
- 19 החחקה לקצה (ויסמן, **דיני קניין**, תשס"ה - 2005, מהדורה שלישית, עמ' 14). ר' גם טעיף 15
- 20 לחוק המקרקעין, תשכ"ט - 1969 וטעיף 8 לחוק המיסלולין, תשל"א - 1971.
- 21
- 22 33. במקרה שבפניי, שוכנעתי כי בשנת 1987 חדלה אורלי לשלוט בנכס ובנוסף היא אף תתכוונה
- 23 לנטוש אותו, ומשכך החחקה בנכס הסתיימה. אפרט טעמי:
- 24
- 25 א. חוכת כי מאז שנת 1987 חדלה אורלי לעבוד בנכס (חקירתה הגדית של אורלי,
- 26 פרוטוקול הדיון מיום 15.5.12 (להלן: "חקירת אורלי"), עמ' 12 ש' 24 - עמ' 13, ש' 4).
- 27
- 28 ב. אורלי מבקשת לסמוך את טענתה לשליטה בנכס על ההסכם הנוסף, בו סוכם בינה לבין
- 29 אבי כדלקמן:
- 30
- 31 • אבי ימשיך לעבוד בעסק או ישכירו וישלם לאורלי מחצית מתחכנסה
- 32 השבועית;

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 11-02-12624, תמ"ש 11-04-2123, תמ"ש 11-09-5062

- 1 • במידה ואורלי ואבי יחליטו למכור את העסק יתחלקו בתמורת המכר בחלקים
- 2 שווים;
- 3 • במידה ואורלי לא תקבל את מחצית ההכנסה השבועית להא רשאית להשכיר
- 4 את הנכס בעצמה ולקבל מחצית מדמי השכירות.
- 5
- 6 **ראשית**, ספק רב בענייני אם ההסכם הנוסף אכן נחתם על ידי אורלי ואבי ימים ספורים
- 7 לאחר מועד גירושיהם, כטענת אורלי בחקירתה הנגדית נעמי 14, ש' 10 - 21, ולא בא
- 8 לעולם אך לצורך החליטים המשפטיים. כאמור, ההסכם הנוסף אינו נושא תאריך
- 9 והמועד בו נחתם לא נטען, למעט על ידי אורלי בתשובה לשאלה בחקירה נגדית,
- 10 וממילא לא הוכח. אורלי לא ידעה להשיב לשאלת ב"כ גיזל מדוע ההסכם הנוסף אינו
- 11 נושא תאריך. אכן, בחקירתו הנגדית, תחילה כלל לא זכר את דבר קיומו של ההסכם
- 12 הנוסף ואף לאחר מכן לא ידע להשיב מדוע לא צוין בו מועד חתימתו. וכך:
- 13
- 14 **ש"ו**. מתי נחתמה התוספת להסכם הגירושין בינך לבין אורלי?
- 15 **ת**. עשינו הסכם גירושין והתגרשנו.
- 16 **ש**. זה היה הסכם מודפס?
- 17 **ת**. לא יודע. עשינו הסכם והתגרשנו ושלום.
- 18 **ש**. כמה ימים לאחר מכן, נפגשתם שוב ועשיתם עוד הסכם?
- 19 **ת**. אני לא יכול לזכור. הסכם של מה?
- 20 **ש**. אני מציג לך את התוספת להסכם, האם אתה כתב?
- 21 **ת**. כן, זה כתב ידי.
- 22 **ש**. האם אתה זוכר את החתימה שלך בודאאות?
- 23 **ת**. כן. זו החתימה שלי בודאאות.
- 24 **ש**. למה לא כתוב תאריך על התוספת בהסכם?
- 25 **ת**. אולי נשכח ...
- 26
- 27 (פרוטוקול הדין מיום 4.7.12 (לחלק): "חקירתו הנגדית של אבי", עמ' 44, ש' 20 - 31).
- 28
- 29
- 30 כמו כן, הן אבי והן אורלי לא טענו וממילא לא הוכיחו מדוע נדרשו לערוך הסכם נוסף
- 31 ימים ספורים בלבד לאחר שחתמו על הסכם גירושין, אשר אושר בבית הדין הרבני ולא
- 32 קבעו מלכתחילה, במסגרת הסכם הגירושין, את החוראות ביחס לזוכן.
- 33
- 34
- 35

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 12624-02-11, תמ"ש 2123-04-11, תמ"ש 5062-09-11

- 1 הלכה היא, כי צד המבקש לחוכיח טענה המקדמת את עניינו – עליו נטל החוכחה. ראה
- 2 לעניין זה ע"מ (ח"י) 403/06 ע.מ.נ.ה.ע.מ. (פורסם בנבו, 8.3.2007), שם פרט בבי'
- 3 חשופט י' עמית כ"י: "הדין המהותי הולך אחר הדין הראייתי, ועל בעל דין לחוכיח
- 4 טענה המקדמת את עניינו - ע"א 210/88 החברה להפצת פרי הארץ נ' הועדה
- 5 המקומית לתכנון ובנייה כפר סבא, מ"ד מו(4) 627, 642 (1992); ע"א 1845/90 רוני
- 6 סיני נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ, מ"ד מ"ז(5) 661, 681 (1993); ע"א 1842/90 בר-לב
- 7 נ' פנינה (לוינסון) רפופרט, מ"ד מח(5) 211, 234 (1994); ע"א 4612/95 מתתיהו נ'
- 8 שטיל, מ"ד נא(4) 780, 769 (1997). במקרה שלפנינו, המשיבה היא הטוענת לפגמים
- 9 שנפלו ביימוי הכוח, ועליה הנטל לחוכיח טענתה".
- 10
- 11 אשר על כן, על אורלי – המבקשת לבסס טענתה כי לא ויתרה על החזקתה בנכס על
- 12 החסכם הנוסף – מוטל הנטל לחוכיח את מועד חתימתו, בהעדר תאריך על גבי החסכם.
- 13 מועד זה, כמפורט לעיל, לא הוכח.
- 14
- 15 כמו כן, אבי העיד בפניי כי לא הראה לגיזל את התוספת לחסכם בינו לבין אורלי,
- 16 לפיה, לכאורה, עליו לשלם לאורלי כספים המתקבלים מהפעלת הדוכן (חקירתו הנגדית
- 17 של אבי, עמ' 44, ש' 32 - 33); וכן העיד בפניי אבי כי הוא לא סיפר לגיזל שהוא מעביר
- 18 לאורלי כספים (חקירתו הנגדית של אבי, עמ' 45, ש' 1 - 2).
- 19
- 20 שנית, ומכל מקום, אף אם היה ממש בטענה כי החסכם הנוסף נחתם ימים ספורים
- 21 לאחר מועד גירושם של אורלי ואבי, הרי שבפועל הסכם זה לא קיים ולמעשה אורלי
- 22 ויתרה על שליטתה בנכס.
- 23
- 24 טענת אורלי כי לאורך השנים קיבלה מאבי את התשלומים השבועיים נסתרה.
- 25
- 26 אורלי העידה כי לא הצהירה על החכנסות שקיבלה לטענתה מאבי לאורך השנים
- 27 (חקירת אורלי, עמ' 15, ש' 21 - 22).
- 28
- 29 כמו כן, על פי עדותה של אורלי, הסכומים שהעביר לה אבי "היו משתנים" (חקירת
- 30 אורלי, עמ' 15, ש' 10), וזאת הגם שמשנת 1989 ועד שחחלה גיזל להפעיל את הדוכן,
- 31 השכיר אבי את הדוכן לצדדים שלישיים ומשכן היה עליו – על פי החסכם הנוסף –
- 32 להעביר לגיזל סכום קבוע אשר היווה מחצית מדמי השכירות שהתקבלו. נמצא,
- 33 איפוא, כי לפי עדותה בחקירתה הנגדית אבי לא שילם לאורלי לאורך השנים את
- 34 הסכומים בהתאם לחסכם הנוסף.
- 35

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 12624-02-11, תמ"ש 2123-04-11, ותמ"ש 5062-09-11

- 1 לבית המשפט לא הוצג אף לא בזל ראייה ממנה ניתן לחסיק כי אבי העביר לאורלי
 2 כספים לאורך השנים. ממילא לא הוכח כי אבי שילם לאורלי מחצית מהכספים
 3 השבועיים שהתקבלו כתוצאה מהפעלת הדוכן.
 4
 5 זאת ועוד, כעולה מעדויותיהם של אורלי ושל אבי, ככל שאבי שילם לאורלי סכומים
 6 לאורך השנים, הרי שאלה היוו דמי מזונות עבור בתם המשותפת אשר הייתה תינקת
 7 בעת גירושיהם (חקירת אורלי, עמ' 15, שי 27 - 30; חקירת הנגדיה של אבי, עמ' 45, שי'
 8 2 - 1 ושי' 6 - 11).
 9
 10 ד. שוכנעתי כי מאז שנת 1987 לא עמדה אורלי על זכויותיה בגכס. עת נשאלה לעניין
 11 ביקוריה בגכס בחקירתה הנגדית, השיבה אורלי כי משנת 1987 ועד שנת 2001 ביקרה
 12 בדוכן "מספר פעמים" (עמ' 16, שי' 6 - 8) ולאחר תקופה זו נהגה לבוא לפחות פעם אחת
 13 בשבוע, בימי חמישי לעורך קניות בשוק והייתה נפגשת עם אבי בשוק בדוכן (שי' 9 - 11).
 14 בשנים 2005 - 2008, על פי עדותה של אורלי, לא הגיעה לשוק מאחר וטיפלה באביה
 15 שחלה, ובשנת 2008 עת הייתה בשוק ראתה את המאמיה ופגשה שם את גיזל, אולם לא
 16 עשתה דבר.
 17
 18 ה. לטענת אורלי, בשנת 2006 אבי סיפר לה שעשה עם גיזל הסכם על פיו "הוא מעביר את
 19 המקום לניהולה כל עוד הם מנהלים משק בית משותף" (עמ' 17, שי' 29 - 30), אולם
 20 היא לא ביקשה לראות את ההסכם כיוון ש: "מאוד סמכתי על מה שהוא אמר לי",
 21 כדבריה (חקירת אורלי, עמ' 18, שי' 3). טענה זו אינה אמינה בעיניי, ומכל מקום,
 22 התנהגות זו והעדר עמידה על זכויותיה בגכס לרבות העדר דרישה מטעמה לראות את
 23 ההסכם שבין אבי לבין גיזל מהווה ויתור על שליטה בגכס ועל החזקתה בו.
 24
 25 ו. זאת ועוד, אורלי לא ידעה לתת הסבר מניח את הדעת לכך שפנתה לראשונה לגיזל,
 26 במכתב באמצעות בייכ, רק בשנת 2011, הגם שלטענתה ידעה על הסכסוך בין אבי לבין
 27 גיזל כבר בשנת 2009 (חקירת אורלי, עמ' 19, שי' 19 - עמ' 20 שי' 10).
 28
 29 ז. אורלי העידה בפניי כי לא פנתה אל גיזל בטענה שמגייעים לה רווחים מהעסק, וזאת עד
 30 המועד בו הגישה מכתב דוד עורכי דינה.
 31
 32 ח. אורלי מעולם לא שילמה ארנונה בגין הנכס, לא שילמה מס הכנסה בגין הזכויות בעסק
 33 וביטוח לאומי, ולא שילמה מע"מ בגין ניהול העסק (חקירת אורלי, עמ' 18, שי' 14 - 21).
 34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 11-02-12624, תמ"ש 11-04-2123, תמ"ש 11-09-5062

- 1 ט. אורלי לא ידעה כמה כסף הושקע בשימוציים בדוכן (עמ' 21, ש' 20 - 21).
- 2
- 3 י. גבי אילנה צעדי, חנוכדת בדוכנים הנמצאים באזור בו נמצא הנכס, העידה בפניי כי
- 4 מעולם לא הכירה ולא פגשה את אורלי (פרוטי הדיון מיום 15.5.12, עמ' 22 - 25).
- 5
- 6 יא. אמנם מר מרדכי ניסימוב, אחיו של אבי, העיד כי הדוכן נחל על ידי אורלי ואבי **"כתף**
- 7 **לכתף לאורך שנים"** (סעיף 6 לתצהיר עדותו הראשית), אולם בחקירתו הנגדית העיד כי
- 8 הפסיק לעבוד בשוק הכרמל לפני כ- 20 שנים (פרוטי הדיון מיום 15.5.12, עמ' 31, ש' 2
- 9 - 3), ומשכך אינו מוצא שיש מקום ליתן משקל לעדותו בעניין זה, ולמצער, משקל שיש
- 10 בו לגבור על יתר העדויות הסותרות בעניין זה.
- 11
- 12 34. זאת ועוד, אף מחתנהלותו של אבי עולה, כי גם לשיטתו, לא הייתה אורלי בעלת זכויות בדוכן.
- 13 כך, אבי הצהיר - בהסכם משנת 2005 בינו לבין גיזל במסגרתו הועברו זכויותי בדוכן לגיזל
- 14 - כי הוא **"בעל הזכויות, לרבות, זכויות השימוש והחזקה הבלעדיות"** בנכס (רי"הוואיל"
- 15 הראשון בהסכם משנת 2005 אשר צוטט לעיל, הדגשה שלי - י.ש.).
- 16
- 17 כמו כן, בהצהרת החון של אבי מיום 31.12.92 הוא הצהיר שהוא בעל הזכויות בנכס אך לא
- 18 צין כי אורלי היא שותפה שלו (חקירת אבי, עמ' 43, ש' 27 - 31).
- 19
- 20 לא זו אף זו, בחקירתו הנגדית השיב אבי לשאלת בית המשפט, כי כשהעביר את הזכויות
- 21 בדוכן לגיזל, לא אמר לה כי לאורלי זכויות כלשהן בדוכן, לאמור:
- 22
- 23 **"ש. כשהעברת לגיזל את הזכויות בדוכן שלדברך אלה היו זכויות**
- 24 **הניהול, האם אמרת לה מילה או חצי מילה על הזכויות של אורלי?**
- 25 **ת. לא אמרתי לה. לא חשבתי שיש צורך להגיד. נתתי לה לנהל את**
- 26 **המקום.**
- 27 **ש. לא חשבתי שלאורלי יש זכות לדעת מה קורה עם העסק הזה?**
- 28 **ת. לא. כי הייתי מפרנס את אורלי מהעסק הזה ונתון לה מה שצריך**
- 29 **והיא לא צריכה לדעת מה שאני עושה. אני דובר אמת וכל מילה של**
- 30 **גיזל הוא שקר"**
- 31
- 32 (חקירתו הנגדית של אבי, עמ' 53, ש' 14 - 19)
- 33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 12624-02-11, תמ"ש 2123-04-11, תמ"ש 5062-09-11

1 גם גיזל העידה בפניי כי בעת העברת הזכויות בדוכן מאבי אליה, לא ידעה שלאורלי יש זכויות
2 בדוכן:
3

- 4 "ש. האם ידעת שלאורלי יש זכויות בדוכן?
5 ת. מעולם לא. יותר מזה, ביקשתי לראות את הסכם הגירושין שהוא
6 התגרש מאורלי והראה לי את הסכם הגירושין לפני 25 שנה ולא
7 היה מוזכר בסטה.
8 ש. האם אבי אמר לך שיש לאורלי זכויות בדוכן?
9 ת. מעולם לא. ...
10 ש. האם כאשר העברתם את הזכויות בדוכן ידעת או יכולת לדעת
11 שאורלי נמצאת בלקע?
12 ת. מעולם לא ידעתי את זה".

13
14 (פרוטוקול הדין מיום 4.7.12 (לחלן: "חקירתה הנגדית של גיזל"), עמ' 53,
15 ש' 4 - 11).

16
17 כן ר' עדותה של גיזל בחקירתה על ידי בית המשפט, בדין מיום 21.9.11:
18

- 19 "ש. האם ידעת או לא ידעת על זכויות כלשהן שיש לנתבעת (אורלי,
20 י.ש.) בדוכן?
21 ת. ידעתי שלא היה לה שום זכות, ביקשתי גם מהעו"ד שאביא הביא,
22 ביקשתי ממנה לבדוק מה רשום והיא הסבירה לי שאין בשוק
23 טאבו. הזכויות הן רק של אבי והיא העביר את הזכויות על שמי.
24 ש. לפני שחתמתם על אותו מסמך האם אבי אמר לך משהו לגבי
25 הזכויות של הנתבעת בנכס?
26 ת. שום כלום"

27
28 (פרוטוקול הדין מיום 21.9.11, עמ' 6, ש' 1 - 6).

29
30 עדותה האמורה של גיזל נמצאה אמינה בעיניי, והיא תואמת את הראיות האחרות אשר
31 הובאו בפניי, כמפורט לעיל.
32

33 35. משקבעתי כי לאורלי אין כל זכות בנכס, נותר לבחון את טענותיהם של אבי ושל גיזל ביחס
34 לזכויותיהם בנכס.
35

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 12624-02-11, תמ"ש 2123-04-11, תמ"ש 5062-09-11

2. ד – העברת הזכויות בנכס מאבי לגיזל:

- 1
2
3 36. כאמור, בהסכם משנת 2005 העביר אבי לגיזל את מלוא זכויות החזקה והשימוש בדוכן.
4
5 37. טענת אבי כי לא התכוון לתת לגיזל את זכויותיו בנכס אלא אך ביקש ממנה לנהל עבורו
6 מטעמי מס, ואף זאת אך משך התקופה בה גיזל חיה עמו בבת זוג, לא הוכחה, היא עומדת
7 בסתירה לראיות שהובאו בפני בית המשפט, ועדיף שלא הייתה נשמעת, ואלו טעמי:
8
9 א. טענה זו עומדת בסתירה ללשון המפורשת של ההסכם, ולעדותו של אבי כי ההסכם
10 משנת 2005 נוסח על ידי עורכת דין מטעמו, מאיח ורשבסקי, כי כל מה שכתוב בהסכם
11 נכון, וכי אין תוספת להסכם (חקירתו הנגדית של אבי, עמ' 37, ש' 18 - 23).
12
13 ההסכם משנת 2005 אינו כולל הוראה המגבילה באופן כלשהו את העברת זכויותיו של
14 אבי בדוכן לידי גיזל. נהפוך הוא, עיון בהסכם מלמד, באופן שאינו מותיר מקום לספק,
15 כי כוונת הצדדים לו הייתה להעביר את זכויותיו של אבי בדוכן – אשר היו מלוא
16 זכויות החזקה והשימוש – לידי גיזל, ללא תמורה.
17
18 ב. זאת ועוד, בהסכם משנת 2005 נקבע, כי ממועד חתימתו, יתולו כל תוצאות החזקת
19 הדוכן, מכל מין וסוג, על גיזל.
20
21 ג. גיזל אף נרשמה באגף לחיובי ארנונה בעיריית תל אביב כמתזיקה בנכס מיום
22 1.12.2005 והיא כשומה כמתזיקה בנכס גם כיום.
23
24 ד. גיזל נשאה בתשלומים השוטפים בגין הנכס ואף שילמה את חובותיו.
25
26 ה. לשאלת בית המשפט, האם התכוון אבי שבשלב כלשהו גיזל תצא מהנכס, השיב אבי
27 כי: "בוודאי. כל זמן שאני איתנה זה היה לטובת הבית. כשאני עוזבתי את הבית אז
28 היא התנפלה על הכל ולא רצתה לתת לי 1,000 ₪ לשבוע, היו לי חובות לחברת השמל.
29 לא היה לי כסף לאוכל ...". (פרוטוקול הדיון מיום 21.9.11, עמ' 7, ש' 5 - 8). קרי, על פי
30 גרסתו של אבי בתשובתו לשאלת בית המשפט, היה על גיזל להמשיך להפעיל את
31 העסק אף לאחר הפירוד בין גיזל לאבי, וכן היה עליה להמשיך ולהעביר לאבי חלק
32 מרווחי העסק.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 12624-02-11, תמ"ש 2123-04-11, תמ"ש 5062-09-11

- 1 גרסה זו אינה עולה בקנה אחד עם טענתו בהליכים שכאן, כי החסכם בינו לבין גיזל
 2 היה כי לגיזל תהא זכות להפעיל את העסק כל עוד אבי גיזל מנהלים משק בית
 3 משותף וזכות זו תפקע עם הפירוד ביניהם.
 4
- 5 1. גב' אורלי פוקס, אשר העידה מטעם גיזל, ואשר עדותה נמצאה אמינה ומחיימת
 6 בענייני העידה כי אבי פנה אל גיזל בנוכחותה בבקשה כי יעביר לה את העסק וכי היא
 7 תסגור את המספרה שהייתה לה. גב' פוקס, שהינה מנהלת חשבונות במקצועה, העידה
 8 כי עזרה לגיזל לנהל את העסק (סעיפים 7 - 8 לתצהיר עדותה הראשית).
 9
- 10 נוכח זאת, כאמור, אין לקבל את טענת אבי, כי הותכוון להעניק לגיזל את הזכות לנהל את
 11 הדוכן בלבד, ולא את זכות ההחזקה והשימוש בה, וזאת אך לתקופת חייהם המשותפים.
 12
- 13 38. בהקשר זה יצוין, כי בדיון שהתקיים בפני ביום 21.9.11 טענה באת כוחו של אבי כי החוזה
 14 משנת 2005 הוא תווה למראית עין (עמ' 4, ש' 28). טענה זו לא נטענה בכתבי הטענות שהוגשו
 15 לבית המשפט. אמנם, לשאלת בית המשפט באותו דיון השיבה באת כוח אבי כי הדבר נטען
 16 בסעיף 12 לכתב התביעה שהגיש אבי, אולם עיון בכתב התביעה מגלה כי לא כך. אף טענת
 17 באת כוח אבי כי גיזל עצמה טענה בפני בית הדין הרבני כי הנכס הועבר אליה אך על מנת
 18 להתחמק מחובות, אין בה ממש. עיון בפרוטוקול הדיון בבית הדין הרבני אליו הפנתה באת
 19 כוח אבי מגלה דבריה של גיזל שם היו כדלקמן: "העסק אני קניתי אותו בכספי וזה מתברר
 20 בבית המשפט, ... בגלל החובות שלו גם הדירה עברה לרשותי ...".
 21
- 22 39. אשר לטענת אבי כי המתנה שהעניק לגיזל בהסכם משנת 2005 בוטלה, בהתאם לסעיף 5
 23 לחוק המתנה, תשכ"ח - 1968 (סעיף 41 לסיכומי אבי), נוכח התנגדות מתפירה מצד גיזל וכן
 24 משגיזל לא שינתה מצבה לרעה - אף זו דינה להידחות.
 25
- 26 סעיף 5 לחוק המתנה, אשר כותרתו "התחייבות לתת מתנה", קובע במסגרת סעיף קטן (ב), כי
 27 כל עוד מקבל המתנה לא שינה את מצבו לרעה בהסתמך על התחייבות לתת מתנה, רשאי
 28 הנותן לחזור בו מהמתנה, זולת אם ויתר בכתב על רשות זו. ס"ק (ג) קובע, כי מלבד האמור
 29 בס"ק (ב), רשאי הנותן לחזור בו מהתחייבותו אם הייתה התורה מוצדקת בהתנגדות מחפירה
 30 של מקבל המתנה כלפי הנותן או בהרעה ניכרת שחלה במצבו הכלכלי של הנותן.
 31
- 32 הינה כי כן, סעיף 5 לחוק המתנה כל אינו רלבנטי לענייננו, שכן העברת זכויותיו של אבי בנכס
 33 לגיזל הושלמה, ואין המדובר בהתחייבות לתת מתנה. מעבר לדרוש יצוין, כי לא תוכח כי
 34 התקיים איזה מהתנאים המפורטים לעיל בהם רשאי מי שהתחייב לתת מתנה לחזור בו
 35 מהתחייבותו.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 12624-02-11, תמ"ש 2123-04-11, תמ"ש 5062-09-11

3. ד – מהימנות עדים:

1
2
3 40. נוכח טענת אבי ואורלי באשר לחוסר אמינותה של גיזל, בשלה – לטענתם – אין לקבל את
4 גרסתה, ולמעלה מן הצורך, אתיחס אף למהימנות בעלי הדין.
5
6 41. גיזל –
7 נחה דעתי, כי הגם שבחלק מדבריה לא זייקה גיזל, דבריה בעניין נסיבות העברת הזכויות
8 בדוכן מאבי לידיה אמינים וגרסתה בעניין זה נמצאה סדירה. לטענת אבי ואורלי, גיזל מסרה
9 מספר גרסאות באשר לשאלת התמורה ששילמה או לא שילמה בגין קבלת הזכויות בדוכן
10 מאבי. עיון בכתבי הטענות, במסמכים שהוגשו לבית המשפט וכן בחקירתה הנגדית של גיזל
11 מגלה כי גרסתה בעניין זה הייתה סדירה, וכי לדבריה העברת הזכויות בדוכן אמנם נעשתה
12 ללא תמורה והיא לא שילמה לאבי אותה עת סכום כלשהו בגין העברת הזכויות עצמה, אולם
13 היא נהגה לחעביר לאבי כספים לאורך השנים – הן לפני מועד העברת הזכויות בדוכן והן
14 לאחר מועד זה. ר' בעניין זה חקירתה הנגדית של גיזל, עמ' 46, ש' 26 - עמ' 48, ש' 5; וכן ר'
15 דבריה בחמשן חקירתה הנגדית:
16

17 "ת. במשך כל החיים שחייתי עם אבי נתתי לו כל הזמן כספים. הייתי
18 מספרה והיה לי הון משלי ואבי קיבל ממני כל הזמן כספים. ...

לשאלות ביהמ"ש:

19
20 ש. איזה תצהיר נכון?
21 ת. כל השנים אבי קיבל כסף ובשביל לקבל את הכסף האחרון, אמרתי
22 לו שלא נשאר לי כלום. זה היה בור ללא תחתית לתת לו כסף.
23 ש. למה נתת לו כסף?
24 ת. זה היה בשלבים.
25 ש. יכול להיות שנתת לו את הכסף כי כך הוסכם ביניהם בעל פה?
26 ת. לא היה לי הסכם עם אבי לשום דבר.
27 ש. מדוע נתת לו את הכסף?
28 ת. בתחילה נתתי לו את הכסף מאהבה, אח"כ מאיזמים, אח"כ
29 מרחמים ומלחץ ואח"כ מהרבה פחדים וכשראיתי שהחיים שלי
30 בסכנה רציתי לעשות לזה סוף. הוא אמר לי שזה העסק שלך
31 ותנהלי אותו והוונתי על חלקותה במספרת. הוא גם אמר לי שהוא
32 מעביר לי את העסק ושלא יהיה רשום כדי שזה לא יהיה רשום
33 במס הכנסה, קצת לפני הוא קיבל את ה - 200,000 ₪ האחרונים."
34 (עמ' 50, ש' 17 - עמ' 51, ש' 1).
35

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 12624-02-11, תמ"ש 2123-04-11, תמ"ש 5062-09-11

1 ובהמשך חקירתה:
 2
 3 "ש. מה שכתוב בהסכם שאת קיבלת את העסק הזה במתנה וללא כל
 4 תמורה, זה לא נכון בעצם?
 5 ת. אבי קיבל במשך השנים ארבה יותר מאשר הדוכן עצמו.
 6
 7 ליום חתימת החוזה לא הייתה שום תמורה"
 8 (עמ' 51, ש' 19 - 27).
 9
 10 42. אבי -
 11 עדותו של אבי בפני נמצאה בלתי אמינה ובלתי מהימנת. כך, לשם הווגמא, בכתבי טענותיו
 12 טען אבי כי מועד הפירוד בינו לבין גיזל היה בשנת 2008, ומשכך נוכח חיים המשותפים עד
 13 אותו מועד תזיר לגיזל להמשיך ולגהל את הדוכן, בחקירתו הנגדית כלל לא ידע להשיב
 14 באיזה מועד הסתיימו חיי המשותפים עם גיזל, ולא שלל אפשרות כי הפסיק לחיות עמה
 15 בשנת 2002 (חקירתו הנגדית של אבי, עמ' 38, ש' 25 - 28).
 16
 17 אף בעניין מועד השיפוץ בדוכן והפיכתו מדוכן לממכר פירות וירקות למאפיה, נמצאה סתירה
 18 בין טענת אבי בכתבי טענותיו לבין עדותו בחקירתו הנגדית. בעוד בכתבי הטענות טען אבי
 19 שחשימוץ האמור נעשה בשנת 2005 (למשל, סעיף 12 לתצהיר עדותו הראשית), בחקירתו
 20 הנגדית העיד שבשנת 2000 שינה את הייעוד של הדוכן מפירות וירקות לבית מאפה (עמ' 38,
 21 ש' 13 - 14).
 22
 23 עוד ראה בעניין זה, הדברים המפורטים לעיל באשר לגרסה שמסר אבי, כי העביר לגיזל אך
 24 את הניחול של העסק ואך לתקופת חייהם המשותפים, אשר נסתרה מניה וביה ושהינה
 25 מנוגדת אף להסכם משנת 2005.
 26
 27 43. אורלי -
 28 כפי שפורט בהרחבה לעיל, מצאתי כי בטענת אורלי כי לא זנחה את זכויותיה בדוכן, אין
 29 ממש, וכי טענה זו - שהיא אחד האדנים עליו מבוססת תביעתה - נסתרה בחקירתה הנגדית.
 30 כמו כן, כפי שפורט לעיל, טענת אורלי כי קיבלה מאבי כספים שהתקבלו בגין הפעלת הדוכן
 31 וכן טענתה כי אבי סיפר לה כי ערך עם גיזל הסכם על פיו היא תפעיל את הדוכן - נסתרו אף
 32 חן בחקירתה הנגדית של אורלי.
 33
 34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 12624-02-11, תמ"ש 2123-04-11, תמ"ש 5062-09-11

1 במסגרת הדיון במהימנותם של בעלי הדין, לא ניתן להתעלם מנסיבות הגשת התובענה על ידי
 2 אורלי, ומכך שהגם שטענותיה של אורלי היו אמורות להיות מופנות כנגד אבי, התובענה
 3 הוגשה תחילה רק נגד גיזל, ואורלי אף הצהירה במהלך דיון שהתקיים בפניי ביום 21.9.11, כי
 4 " ... בשנים האחרונות כשאבי התחיל עם הבעיות איתה (עם גיזל - יש) אבי הפסיק לשלם
 5 לי. אני לא אתבע את אבי" (עמ' 7, ש' 24). בית המשפט התרשם כי אבי הוא שזם את
 6 החליקים נגד גיזל, וכי הוא העומד מאחורי פתיחת החליקים על ידי אורלי נגד גיזל. כך אף
 7 נלמד מהעובדה שאורלי ואבי שכרו עורך דין אחד על מנת שייצגם בהליכים בעניין הזכויות
 8 בנכס, הגם שלכאורה יש ביניהם ידיבות משפטית.
 9

ח – סיכום של דברים:

10
 11
 12 45. בסופו של יום, אין מנוס מקביעה כי אבי ויתר על מלוא זכויותיו בנכס לטובת גיזל ולפיכך,
 13 אין לאפשר לו לחזור בו מוויתורו זה. הוכח כי גיזל קיבלה את מלוא הזכויות מאבי, אשר
 14 הצהיר בפניה כי הינו בעל מלוא זכויות החחזקה והשימוש בנכס וכך גם נרשם באגף לחיובי
 15 ארנונה בעיריית תל אביב יפו עוד ביום 1.12.05 (ראה תעודת עובד ציבור מעיריית תל אביב-
 16 יפו). באשר לאורלי, אף אם היו לה זכויות כלשהן בנכס מכח נישואיה לאבי או מכח עסקה
 17 כזו או אחרת עם אבי, תרי שנוכח התנתקותה ומחזילה, ניכר כי זו ויתרה עליהן ולכל הפחות,
 18 יש לראות בגיזל כמי שקיבלה את הזכויות, שהיו שייכות לאבי בלבד ואשר היו רשומות על
 19 שמו בלבד כאמור, בתום לב ובידיעה כי אין צד שלישי כלשהו הסוען לזכויות אלו.
 20

21 46. אם וככל שאורלי חשה מקופחת מהעברת הזכויות מאת אבי לגיזל, אך טבעי היה כי אורלי
 22 הייתה עושה להגשת תביעה כנגד אבי ולא כנגד גיזל, על, שלטענתה, הפר את התחייבותו
 23 כלפיה ועל שהעביר את זכויותיה בנכס לטובת גיזל. תחת זאת, בחרה אורלי להגיש תביעה
 24 נגד גיזל דווקא, למרות שזו מעולם לא עזלה כלפיה, לא הפרה כל חובה כלפיה ולמעשה, אין
 25 בין אורלי לבין גיזל ידידות כנה.
 26

27 47. אשר על כן אני מורה כדלקמן:
 28

29 א. ניתן פסק דין הצהרתי, בהתאם לכתב התביעה בתמ"ש 2112-04-11, לפיו התובעת
 30 בתיק זה היא בעלת מלוא זכויות החחזקה והשימוש בנכס.
 31

32 ב. התביעה בתמ"ש 12624-02-11 נדחתה.
 33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 12624-02-11, תמ"ש 2123-04-11, תמ"ש 5062-09-11

- 1 ג. התביעה בתמ"ש 5062-09-11 נדחת.
- 2
- 3 ד. התובעות בתמ"ש 12624-02-11 (אורלי) והתובע בתמ"ש 5062-09-11 (אבי) ישלמו, כל
- 4 אחד מהם, לידי הנתבעת בתובעות אלה, סך של 20,000 ש"ח בגין הוצאות משפט ושכ"ט
- 5 עו"ד.
- 6
- 7 ת. תואיל המזכירות לסגור את כל התיקים.
- 8
- 9

10 ניתן חיוב, כ"ה סבת תשע"ג, 07 ינואר 2013, בהעדר חצנדים.

11

- 12 יהורם שקד, שופט
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19